

for nu har jeg fået noget for min part, for jeg ser mere principielt på det her.

Til fru Britta Schall Holbergs spørgsmål: Jo, selvfølgelig er det fint, at man kan have et fælles kommunikationssprog i en stat, men en stat som den danske kan jo også bestå af gamle kolonier osv., og derfor kan man ikke begynde at definere en statsborger alene som en person, der kan lidt dansk og kan en bestemt historie og nogle bestemte årstal.

Jeg tror, at det skal komme igennem den periode, man har opholdt sig i landet, og hvis det ikke er kommet i de 9 år, før man søger, er det et helt andet problem, som ikke kan løses via lovgivning og eksklusion.

(Kort bemærkning).

Britta Schall Holberg (V):

Det er jeg da helt enig i. Det er jo også derfor, den danske stat giver 3 års undervisning til mennesker, som kommer hertil, hvor alt det i øvrigt kan indeholdes, som ordføreren taler om.

Men jeg tror, der må være en misforståelse. Det blev nævnt i ordførertalen, at blinde og døve og andre ikke havde mulighed for at få hjælpemidler. Der står jo netop i lovforslaget, at det vil være en del af det, på samme måde som når man skal tage danskprøve 3, og desuden gives der udtryk for, at hvis man har særlig vanskelige psykiske forhold, så kan der gives dispensation.

Jeg vil gerne have en bekræftelse af, at ordføreren har læst lovforslaget sådan, for det er rent faktisk det, der står.

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Jo, jeg har også læst lovforslaget sådan, at der er mulighed for dispensation.

Men jeg talte principielt om det menneskesyn, og, kan man sige, den politiske virkelighed, der ligger bag det her, og der ser jeg det her lovforslag som del af en eksklusion, hvor man begynder at definere en slags ideel dansk statsborger på kulturelle og sproglige krav.

Så nævner jeg nogle andre grupper, der kan komme i problemer, f.eks. folk, der generelt har problemer med indlæringen. Får de også dispensation? Det ved jeg så ikke.

Kl. 14.40

Men hele menneskesynet her bygger på eksklusion, hvor man skal kunne noget bestemt for at kunne opnå de her lige rettigheder. Jeg synes, det er lige omvendt. Man kan ikke udvikle sig

som menneske og som ligestillet borger, før man får de lige rettigheder, der hører til.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det er sådan set en kommentar til den diskussion af sammenhængskraften, som er interessant. For hvis vi skal have sammenhængskraft i det danske samfund, og i øvrigt for den sags skyld i det danske rigsfællesskab, må vi vel nødvendigvis lægge et kriterium for det fællesskab, som så at sige indeholder fællesnavneren for det hele.

Det vil sige, at prøven nødvendigvis så må være sådan, at det er en prøve, der kan bestås af enhver person på en arbejdsplads, uanset om det er på en dansk arbejdsplads, på Færøerne eller i Grønland, at man så at sige tager nogle kernediskussioner og siger, at det her er noget, som alle danskere kender til, og det burde folk så kunne, og det vil vi også gerne lære de nye, der kommer hertil. Det er vel den måde, man kan skabe sammenhængskraft på i det danske samfund, og ikke ved at lave nogle regler, som gør, at det måske kun er nogle meget få af dem, der sidder og udformer de her regler, som overhovedet kan bestå en sådan prøve. Hovedparten af for den sags skyld Folketinget tror jeg kunne have svært ved at leve op til de kriterier.

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Jeg er enig i, at man selvfølgelig skal have prøver i et samfund, og at man selvfølgelig skal udanne folk til at kunne nogle grundlæggende ting. Jeg synes bare, det er forkert at indføre de her prøver i forbindelse med en naturalisation.

For forud for denne såkaldte naturalisation ligger jo, at disse folk har opholdt sig i dette land eller i Færøerne eller Grønland i mange år. Og hvis de dér ikke har lært sproget osv., så er det et helt andet problem, som jeg ikke mener burde have noget med statsborgerskabet at gøre. Jeg tror, at et statsborgerskab er at få lige rettigheder og lige pligter i et samfund. Det kan kun fremme integrationen og sammenhængskraften.

Jeg forstår i virkeligheden slet ikke den her tanke om den her eksklusionsprøve, og jeg tvivler også meget på, hvordan der kan laves en prøve, der siger, at det her er noget, man skal kunne. Jeg har ikke hørt noget bud på, hvad det skulle være, heller ikke hvis det skulle være for Færøernes og Grønlands vedkommende. Ville danskere vide noget om færøsk historie eller grønlandsk historie? Det gør man vel næppe.